

pomáhal k vykonání zlého skutku B., záležejícího v tom, že tento v měsíci březnu 1934 v N. úmyslně uspokojení svých věřitelů ztenčil tím, že předstíral závazek, kterého nebylo.

Z d ů v o d ů:

Uplatňujíc zmatek podle č. 10 § 281 tr. ř., zmateční stížnost právem namítá, že zjištěné jednání obžalovaných bylo neprávem podřaděno ustanovení § 205 a) tr. z. a že při správném výkladu a použití zákona lze o něm uvažovati jen s hlediska skutkové podstaty přečinu podle § 486 b) tr. zák.

Napadený rozsudek nemá za vyvrácenu obhajobu, že pohledávky 5.000 Kč a 7.000 Kč nebyly fingovány, nýbrž že šlo o pohledávky švagra a tchyně vyrovnacího dlužníka B., kteří by podle § 51 vyr. ř. nemohli hlasovati pro vyrovnání, a že proto tyto pohledávky byly k vyrovnání přihlášeny na jméno obžalovaného A. V tom však nelze ve smyslu § 205 a) tr. zák. spatřovati předstírání závazku, kterého není, neboť tento pojem nutně předpokládá jednání směřující k tomu, aby uplatněním neexistujícího závazku na poškození věřitelů byl zvyšena stav dluhů (srovn. rozhodnutí č. 2369 Sb. n. s.). O tom nelze mluvit v souzeném případě, kde rozsudek má za prokázáno jen, že přihlášením pohledávek osob blízkých na cizí jméno mělo býti dosaženo možnosti hlasovati pro vyrovnání. Tu by mohlo jíti jen o rejdy za vyrovnacího řízení, jichž se podle § 486 b), č. 1 tr. z. dopustí ten, kdo uplatňuje úmyslně pohledávku nepravou, nebo pohledávku v nepravém objemu nebo pořadí, aby tím ve vyrovnacím řízení dosáhl vlivu, jenž mu nepřísluší. Nejde-li podle toho vůbec o jednání, jež by bylo lze podřaditi ustanovení § 205 a) tr. z., není ani třeba blíže zkoumati, zda a pokud jím věřitelé mohli býti poškozeni.

Přisvědčiti jest zmateční stížnosti i potud, pokud s hlediska zmatku č. 9 b) § 281 tr. ř. uplatňuje, že trestnost skutku jako přečinu podle § 486 b) tr. z. zanikla promlčením, poněvadž podle zjištění rozsudku čin byl spáchán v roce 1934 a trestní řízení bylo zahájeno teprve v r. 1936, takže do té doby již uplynula promlčecí doba tří měsíců, která tu platí podle § 486 b), § 532 tr. z. — — — —

Bylo proto zmateční stížnosti, aniž třeba se obíratí ostatními jejími vývody, již s tohoto hlediska vyhověti.

Čís. 5920.

Zabavenie predmetov podľa § 61 tr. zák. nel'ze vysloviť pri odsúdení vinníka pre trestný čin spáchaný z nedbalosti.

(V tomže smysle rozh. čís. 4533 Sb. n. s. tr.)

(Rozh. zo dňa 5. júna 1937, Zm III 167/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre prečin podľa § 290 a § 310, odst. 1 tr. z. uznal opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti základným a vyslovil, že pravoplatným rozsudkom krajského

súdu, pokiaľ ním bol odsúdenému uložený vedľajší trest zabavením pušky, nábojnice, nábojov a brokov, bol porušený zákon v ustanovení § 61 tr. z. Podľa § 442, posl. odst. tr. p. zrušil najvyšší súd uvedený rozsudok vo výroku o tonito vedľajšom treste a tento vedľajší trest pominul s tým, že o vrátení trestných znakov podľa § 187 tr. p. alebo o odstúpení zbraní príslušnému okresnému úradu má rozhodovať súd prvej stolice.

Dô v o d y:

Rozsudkom krajského súdu bol A. uznaný vinným prečinom zabitia z nedbalosti podľa § 290 tr. z. a prečinom ťažkého poškodenia tela z nedbalosti podľa § 310, odst. 1 tr. z. Týchto trestných činov sa podľa rozsudku dopustil dňa 8. septembra 1936 nedaleko B. tým, že v nastávajúcom šere bez bližšieho presvedčenia sa vystrelil zo svojej loveckej pušky na predmet, o ktorom sa domnieval, že je to túlavý pes, ale v skutočnosti to boli ľudia, totiž M. a N., ktorých oboch nábojom z pušky zasiahol tak, že prvý následkom utrpanej rany ihneď zomrel a druhý utrpel poranenie, ktoré sa hojilo viac než 8 dní. Za tento čin vymeral krajský súd obžalovanému s použitím § 91 tr. z. trest väzenia na 3 mesiace ako hlavný trest a pokutu 300 Kč (v prípade nevymožiteľnosti ďalšie 3 dni väzenia) ako vedľajší trest. Ako ďalší vedľajší trest vyslovil v smysle § 61 tr. z. zabavenie pušky, zo ktorej obžalovaný na poškodených vystrelil, spolu s nábojnicou, nábojmi a brokmi, ktoré vtedy mal obžalovaný. Obžalovanému bol povolený podmienený odklad výkonu trestu so skúšebnou lehotou 3 rokov. Ponevác oprávnené osoby neužili proti tomuto rozsudku opravného prostriedku, stal sa rozsudok ten právoplatným.

Uloženie trestu zabavenia podľa § 61 tr. z. odporuje zákonu.

Podľa tohoto paragrafu majú sa zabaviť predmety, ktoré slúžili ku spáchaniu zločinu alebo prečinu, nakoľko sú vlastníctvom pachateľa alebo účastníka. Slová »slúžili ku spáchaniu« treba vykladať zo stanoviska pachateľa, teda tak, že musí ísť o predmety, ktorých tento z ú m y s e l n e použil ku páchaníu činu. Neslúži niekomu ku páchaníu trestného činu taký predmet, ktorý bez jeho úmyslu — teda len náhodou — bol nástrojom uskutočnenia nejakého protiprávneho výsledku. Preto, neni-li daný úmysel pachateľov, nemá miesta zabavenie podľa § 61 tr. z. Tohoto predpisu s ohľadom na to, čo bolo hore povedané, ako to najvyšší súd v podobných prípadoch už opätovne vyslovil, vôbec neľze užiť pri trestných činoch spáchaných z nedbalosti.

Keď prez to krajský súd uvedeným rozsudkom vyslovil zabavenie podľa § 61 tr. z., ačkoľvek obžalovaný bol uznaný vinným len trestnými činmi spáchanými z nedbalosti, porušil zákon v práve citovanom predpise. Bolo preto vyhovené opravnému prostriedku generálnej prokuratúry, podanému podľa § 441 tr. p., a bolo vyslovené toto porušenie. Ponevác zabavenie podľa § 61 tr. z. je vedľajším trestom, ako to plyní aj z ustanovenia § 25 tr. z. o prest., bol uvedený rozsudok v smysle § 442, posl. odst. tr. p. zrušený vo výroku o tomto treste a výrok ten bol z rozsudku vypustený.